

ZASADNICZE KONCEPCJA BUDOWY PROGRAMU
INSTYTUTU PEDAGOGIKI SPECJALNEJ

Zasadnicza koncepcja budowy programu Instytutu Pedagogiki Specjalnej polega na uwzględnieniu czterech podstawowych zadań:

- 1/ kształtowanie warunków sprzyjających jak najbogatszemu i społeczn~~ie~~ najgorzystniejszemu rozwojowi osobowości studenta;
- 2/ dostarczenie mu wiedzy o człowieku w normie i poza normę / mechanizmy biologiczne, fizjologiczne i socjologiczne /
- 3/ dostarczenie wiedzy specjalistycznej w zakresie jednego działu pracy pedagogiki specjalnej i ukształtowanie w nim sprawności wymaganej przez ten~~ki~~ kierunek specjalizacyjny.
- 4/ doskonalenie technik~~ki~~ wychowawczo-dydaktycznych i rewalidacyjnych oraz poprawności osobistej ekspresji.

Ad 1.

Ponieważ praca nad dzieckiem odchylonym od normy wymaga prócz wiedzy specjalistycznej dużej równowagi wewnętrznej oraz specjalnych postaw charakterologicznych nauczania a przede wszystkim zrozumienia społecznego sensu tej pracy kładziemy więc specjalny nacisk na udostępnienie studentom możliwości pogłębienia ich wiedzy jak filozofia, z logiką, oraz socjologia z ^{monami} chirurgią.

Dalsze kierunki tego ogólnego kształcenia w wychowankach bogactwa wewnętrznego, które ^{oni} w różnych formach i na różnych poziomach będą oni mogli przekazać dzieciom - to kształcenie ich osobistej wrażliwości na wartości plastyczne, muzyczne i wszelkie inne przejawy piękna. Mamy więc w programie Instytutu wychowanie / studentów / plastyczne i muzyczne oraz udostępnienie w szerokim zakresie kontaktu z dziełami sztuki / muzea, wystawy / oraz z ich twórcami.

Do tej części programu należy również zapoznajwanie się z zabytkami historycznymi Stolicy naszego Kraju, jej pięknym i rozbudową oraz branie udziału w przejawach życia naszego Kraju.

W tym celu też staramy się aby układ godzin zajęć studentów / o ile to możliwe / pozwalało na ich pracę własną / w bibliotekach, pracowniach, wystawach, i.t.p./

Do zadań Instytutu związanych z ogólnym wykształceniem studenta Instytutu należy w sposób oczywisty uzbrojenie go w wiadomości dotyczące ogólnej polityki Państwa w opiece nad dzieckiem normalnym i kalekim oraz nad formami i metodami rewalidacji w skali państwowej. Stąd Instytut kładzie duży nacisk na zapoznanie wszystkich studentów z całokształtem akcji rewalidacyjnej człowieka obejmującej wszystkie okresy życia człowieka, / wykłady rewalidacji kalek dla wszystkich działów specjalistycznych oraz zwiedzanie odpowiednich instytucji zdrowia i opieki społecznej. Od ~~tegoż~~ tej też podstawowej pracy rozpoczynają studenci studia swoje w Instytucie.

Od. II.

Drugim wielkim działem prac dydaktycznych Instytutu są wykłady i ćwiczenia z zakresu podstawowych gałęzi wiedzy o człowieku normalnym i odchylonym od normy. Instytut stoi tu na stanowisku przyjętym przez świat naukowy, że poznanie mechanizmów bio-psycho-społecznych odchylonych od normy musi się opierać na dobrej znajomości normalnego ich funkcjonowania. To też kładziemy nacisk na pogłębieniu i rozszerzeniu wiedzy o człowieku normalnym w różnych zakresach tej wiedzy/ze szczególnym uwzględnieniem tych zakresów, które szczególnie są potrzebne dla zrozumienia zaburzeń/.

Na tak zbudowanej podstawie dajemy studentom wiedzę zarówno o odchyleniach od normy jak i o podstawowych prawach mechanizmów readaptacyjnych, a więc o zarysowujących się drogach rewalidacji.

Tu należą takie zestawienie przedmiotów wykładanych w Instytucie, jak :

anatomia - patologia ogólna
fizjologia - patosocjologia
rozwój fizyczny dziecka - schorzenia dziecięce
psychologia ogólna - psychopatologia ogólna
pedagogika ogólna - pedagogika specjalna

oraz:

socjologia - patosocjologia

U w a g a: socjologia dotąd nie była wykładana w Instytucie jako przedmiot opracowywany oddzielnie, i w niniejszym zestawieniu ~~była ona~~ była ona wymieniona w dziale poprzednim - jako zakres wiedzy ogólnokształcącej ~~poprzednim~~, tu zaś podkreślamy, że przedmiot ten jest niezbędny w ogólnej koncepcji programu umożliwiając zrozumienie (podłoża socjologicznego odchylenia od normy dla nas tak istotnego) / patosocjologia /.

Drugim podstawowym elementem w poznaniu dróg rewalidacyjnych jest psychologia i jej odpowiednik - psychopatologia. W psychologii kładziemy specjalny nacisk na uzbrojenie studenta w znajomość techniki poznawania dziecka.

- ad. III Trzeci człon kształcenia studentów Instytutu - to kształcenie specjalizacyjne w kierunku obranym przez każdego, ~~z nich~~. Zmierzamy do pogłębienia ~~w nich~~ wiedzy teoretycznej i praktycznej w zakresie ich specjalności. Do tej ostatniej należą ~~znajomości~~ metodyki wychowawczo-dydaktycznej oraz doskonalenie specjalistyczne warsztatu pracy, co uzyskujemy poprzez wykłady metodyków o charakterze konwersacyjnym oraz parostopniowe praktyki w zakładach, szkołach specjalnych i w pracowniach Instytutu.
- ad. IV. Pion czwarty - to pion doskonalenia techniki poprawnej mowy oraz technik wychowawczo-nauczycielskich: techniki żywego słowa, prac ręcznych, technik różnych gałęzi sztuki / plastyka, umuzykalnienie, teatr itd./ oraz technik audiowizualnych. I tutaj również idziemy dwiema drogami: doskonalenie w naszych szkołach tych technik jakich własnych wyćwiczonych sprawności, które powinni wykorzystywać w praktyce pedagogicznej oraz sprawności z zakresu warsztatu specjalistycznego z uwzględnieniem metod specjalnych swego działu pracy.

ZASADNICZA KONCEPCJA BUDOWY PROGRAMU
INSTYTUTU PEDAGOGIKI SPECJALNEJ

Zasadnicza koncepcja budowy programu Instytutu Pedagogiki Specjalnej polega na uwzględnieniu czterech podstawowych zadań:

- 1/ kształtowanie warunków sprzyjających jak najbogatszemu i społecznie najkorzystniejszemu rozwojowi osobowości studenta;
- 2/ dostarczenie mu wiedzy o człowieku w normie i poza normę / mechanizmy biologiczne, fizjologiczne i socjologiczne /;
- 3/ dostarczenie wiedzy specjalistycznej w zakresie jednego działu prac pedagogiki specjalnej i ukształtowanie w nim sprawności wymaganej przez ten kierunek specjalizacyjny;
- 4/ doskonalenie technik wychowawczo-dydaktycznych i rewalidacyjnych oraz poprawności osobistej ekspresji.

Ad 1.

Penieważ praca nad dzieckiem odchylonym od normy wymaga prócz wiedzy specjalistycznej dużej równowagi wewnętrznej oraz specjalnych postaw charakterologicznych nauczania a przede wszystkim zrozumienia społecznego sensu tej pracy kładziemy więc specjalny nacisk na udostępnienie studentom możliwości pogłębienia ich wiedzy jak filozofia z logiką oraz socjologia z ekonomią.

Dalsze kierunki tego ogólnego kształcenia w wychowankach bogactwa wewnętrznego, które oni w różnych formach i na różnych poziomach będą mogli przekazać dzieciom - to kształcenie ich osobistej wrażliwości na wartości plastyczne, muzyczne i wszelkie inne przejawy piękna. Mamy więc w programie Instytutu wychowanie / studentów / plastyczne i muzyczne oraz udostępnienie w szerokim zakresie kontaktu z dziełami sztuki / muzea, wystawy / oraz z ich twórcami.

Do tej części programu należy również zapoznanie się z za-

bytkami historycznymi Stolicy naszego Kraju.

W tym celu też staramy się, aby układ godzin zajęć studentów / o ile to możliwe / pozwalał na ich pracę własną /w bibliotekach, pracowniach, wystawach i.t.p./.

Do zadań Instytutu związanych z ogólnym wykształceniem studenta Instytutu należy w sposób oczywisty uzbrojenie go w wiadomości dotyczące ogólnej polityki Państwa w opiece nad dzieckiem normalnym i kaleką oraz nad formami i metodami rewalidacji w skali państwowej. Stąd Instytut kładzie duży nacisk na zapoznanie wszystkich studentów z całością kształtem akcji rewalidacyjnej człowieka, obejmującej wszystkie okresy życia człowieka, /wykłady rewalidacji kalek dla wszystkich działów specjalistycznych oraz zwiedzanie odpowiednich instytucji zdrowia i opieki społecznej/.

Od tej też podstawowej pracy rozpoczynają studenci studia swoje w Instytucie.

Ad II.

Drugim wielkim działem prac dydaktycznych Instytutu są wykłady i ćwiczenia z zakresu podstawowych gałęzi wiedzy o człowieku normalnym i odchylonym od normy. Instytut stoi tu na stanowisku przyjętym przez świat naukowy, że poznanie mechanizmów bio-psycho-społecznych odchyleń od normy musi się opierać na dobrej znajomości normalnego ich funkcjonowania. Te też kładziemy nacisk na pogłębienie i rozszerzenie wiedzy o człowieku normalnym w różnych zakresach tej wiedzy /ze szczególnym uwzględnieniem tych zakresów, które szczególnie są potrzebne dla zrozumienia zaburzeń/.

Na tak zbudowanej podstawie dajemy studentom wiedzę zarówno o odchyleniach od normy jak i o podstawowych prawach mechanizmów readaptacyjnych, a więc o zarysowujących się drogach rewalidacji.

Tu należą takie zestawienia przedmiotów wykładanych w Instytucie, jak:

anatomia - patologia ogólna
fizjologia - patofizjologia
rozwoj fizyczny dziecka - schorzenia dziecięce
psychologia ogólna - psychopatologia ogólna
pedagogika ogólna - pedagogika specjalna

oraz:

socjologia - patosocjologia

Uwaga: socjologia dotąd nie była wykładana w Instytucie jako przedmiot opracowywany oddzielnie i w niniejszym zestawieniu była ona wymieniona w dziale poprzednim - jako zakres wiedzy ogólno-kształcącej, tu zaś podkreślamy, że przedmiot ten jest niezbędny w ogólnej koncepcji programu umożliwiając zrozumienie dla nas tak istotnego podłoża socjologicznego odchylen od normy /patosocjologia /.

Drugim podstawowym elementem w poznaniu dróg rewalidacyjnych jest psychologia i jej odpowiednik - psychopatologia. W psychologii kładziemy specjalny nacisk na uzbrojenie studenta w znajomość techniki poznawania dziecka.

Ad III.

Trzeci człon kształcenia studentów Instytutu - to kształcenie specjalizacyjne w kierunku obranym przez każdego. Zmierzamy do pogłębienia ich wiedzy teoretycznie i praktycznie w zakresie ich specjalności. Do tej ostatniej należą metodyki wychowawcze-dydaktyczne oraz doskonalenie specjalistyczne warsztatu pracy, ce uzyskujemy poprzez wykłady metodyków o charakterze konferencyjnym oraz parastopniowe praktyki w zakładach, szkołach specjalnych i pracowniach Instytutu.

Ad IV.

Pien czwarty - to pien doskonalenia techniki poprawnej mowy oraz technik wychowawczo-nauczycielskich: techniki żywego słowa, prac ręcznych, technik różnych gałęzi sztuki /plastyka, muzykalnienie, teatr itd./ oraz technik audiewizualnych. I tutaj również idziemy dwiema drogami: doskonalenie w naszych szkołach tych technik jako ich własnych wydziczonych sprawności, które powinni wykorzystywać w praktyce pedagogicznej oraz sprawności z zakresu warsztatu specjalistycznego z uwzględnieniem metod specjalnych swęge działa pracy.